

נגדי. לשניהם היתה סיבה. הם החליטו להאשים אותי, שמפני שאבי הוא מנכ"ל הדסה אני יכול לעשות ככל העולה על רוחי. זהו שקר מתועב."

לולא היו למתלונן, הדוקטור וועג, ידיים, שלחצו עליו לפנות לעיתונות, היתה פרשת בית-החולים הדסה הרצופים, שדמתה לסרט היפאני ראשון, שבו מתור ארת עלילה אחת בכמה גירסות, נשכחת לגמרי. העניין היה נסגר בתוך המחלקה. הרופאים היו משלימים ביניהם. האחות המתלוננת היתה עוזבת את בית-החולים. זוהי דעתו של האחראי על המחלקה, הרופוסור חיים ויינברג.

"אך עתה, כושל העניין התפוצץ, אין דרך נסיגה, וזה חבל," אמר הרופוסור. "אני משוכנע, שהם היו מעוניינים, בעצם, ללחוץ ידיים ולשכוח מכל העניין."

"לשכוח? ללחוץ יד? כך רוצה דוקטור מן?!" פסק וועג, מגודל הגוף, בכעס. "לעולם לא אשכח. עלי לחשוב על הציבור בארץ. מה יקרה אם יום אחד ירצה דוקטור מן להרביץ גם לחולה?"

וועג בן ה-32, הוא עולה חדש מארצות-הברית. יליד גרמניה, שלמד רפואה ב-ספרד וזוה שנתיים מועסק כמתמחה בהרצופים.

האבא

פרופסור קלמן מן, מנכ"ל הדסה טוען, כי מעולם לא היו לבנו פריבילגיות, וגם לא תהינה.

היא וא קפץ עלי ובעט בי בצלעות, רופאים כמוהו הם סכנה לציבור!"

זעם הדוקטור אוסקר וועג, כשהוא מס-תובב בדירתו המפוארת כארי בסוגר ומאיים, כי יעזוב את בית-החולים הדסה ברגע שיחזור לשם יריבו.

"אני מפתדת להיות איתו בחדר אחד, בגללו התפטרתי מעבודתי," הסבירה ברוגז האחות מאיה פוזנר, ומוזה לעצמה כוס מים קרים.

הדוקטור גידעון מן, המואשם בתוקפנות

סיפר הדוקטור וועג:

זה היה לפני חודשיים, ב-21 ביוני. הייתי אחרי מישמרת-לילה, עייף ולקחתי ספר יקר-ערך הביתה. אני יודע שהיו גם רופאים אחרים שרצו את הספר לעיון, אבל חשבתי שזה לא נורא. הרבה רופאים בכירים נהגו לעשות כמותי.

בעיטה

בצלעות

ח שבתי להחזיר את הספר למחרת בבוקר, אבל המכוננית שלי התי-קלקלה ולא יכול הייתי לבוא לעבודה באותו היום. בצהריים צילצל אלי דוקטור

ראשונות

במחלקה האורתופדיית

הציעו לי לפנות למיטרה ולעיתונות. ידעתי שיש אחות נוספת שהתלוננה נגד מן — מאיה פוזנר. לא דיברתי איתה אבל הצעתי לעיתונאים לדבר גם איתה.

עד כאן סיפורו של וועג.

אשתו של וועג, רחל, הוסיפה: "תש-אלו, תשאלו עליו, כל אחד מכיר אותו. הרבה רופאים ואחיות התקשרו, כדי להז-דות איתנו. הם יודעים עליו הכל ואני חושבת שהוא זקוק לאישפוז."

כשנשאלה מי יכול למסור פרטים נוס-פים, ענתה: "למה שאני אעזור לכם? אתם לא עורתם לנו. תחפשו בעצמכם, תחפשו אנשים ששונאים את הדוקטור מן ושמוכנים לדבר איתכם עליו. אני לא אתן לכם שמות. תלכו לעבוד בעצמכם."

מכה מזווית

השולחן

מ תוך כל עובדי המחלקה האורתופ-דית לא נמצאו רופא או אחות שהיו מוכנים לדבר בגנותו של מן. "אף פעם לא היו בעיות איתו," סיפרה אחת האחיות, תוך נענועי-ראש של הסכמה מצד חב-רותיה. "אף פעם לא היו לנו בעיות גם עם וועג. שניהם נחמדים. שניהם רופאים טובים."

היחידה שדיברה בגנותו של מן היתה האחיות מאיה פוזנר.

היא סיפרה:

אין לו נימוסים. כל האחיות לא סבלו אותו במחלקה. עד שהוא הגיע לא היו לנו בכלל בעיות כאן. ברגע שהגיע, חשב שהוא הבוס. היה נותן לנו הוראות, מעליב אותנו, מתערב בעבודה שלנו. זה הגיע

זו הבעיה שלו. הוא הגיע לעבודה זמן מה אחרי שהוא מקנא בי.

עשיתי לו טובה ובאתי בערב להחזיר את הספר. אשתי, רחל, חיכתה למטה, ב-מכוננית. הוא היה תורן, ישב בחדר הרופ-אים. נכנסתי ואמרתי: "שלום, הנה ה-ספר," והתכוננתי ללכת, אבל הוא ביקש ממני לעשות בירור. אמרתי לו שאין לי זמן, שנעשה בירור ביום הראשון. אבל כשרציתי לצאת הוא לא נתן לי. הוא תפס לי את הרגל והשכיב אותי על הריצפה ונתן לי בעיטה בצלעות.

הרגשתי כמו היהודים שהנאצים היו מרביצים להם. שתי אחיות, ששמעו את הרעש, דפקו על הדלת. הוא פתח להן והן עזרו לי לקום. ירדתי למטה. אשתי נבהלה וביקשה ממני ללכת להיבדק בחדר מיון. לא רציתי, אבל הלכתי.

למחרת בצהריים ערכו בירור במחלקה. מנהל בית-החולים, הדוקטור אורי חסיס, התחיל להאשים אותי שזו לא הפעם הרא-שונה שאני רב עם אנשים. הוא הזכיר שני מיקרים. התפלאתי שרק אז נזכרו לדבר איתי על התלוננת האלה. חשבתי שזה בגלל שמנסים להשתיק אותי, בגלל שגידעון מן הוא הבן של מנכ"ל בית-החולים, הרופוסור קלמן יעקוב מן, או משתיקים אם העניין.

הדוקטור חסיס קרא לפרופוסור חיים ויינברג, האחראי על המחלקה האורתו-פדית, שאל אותנו מה יש לנו להגיד. דוקטור מן רצה ללחוץ איתי ידיים, אבל לא הייתי מוכן.

בחודש יולי נערך בירור נוסף. לא הייתי מוכן לשכוח. הרגשתי שמנסים לג-מור את הפרשה ולא להוציא את זה החו-צה. דיברתי עם כמה ידידים שלי והם

מן וביקש את הספר. אמרתי לו, שאביא אותו ביום השישי בערב. הוא בכלל מר-גיש את עצמו אחראי על כל בית-החולים.

עליידי עמיתיו, היה היחיד ששמר על קור-רוח. הוא ישב בדירתו הצנועה בשי-לוב ידיים ואמר בשקט: "הם קשרו קשר

זירת המאבק

בין הדוקטור מן ושתי האחיות במחלקה האורתופדית שבחדר ה-רצופים, במקום זה, לטענתה של האחות מאיה פוזנר, בעט בה הדוקטור מן. באחד החדרים הסמוכים, לטענת הדוקטור וועג, תקף אותו מן.